

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 100

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka, Lulle 28. 8. 1924.

Älskaste vän!

Om är jag hemkommen från den långa bilturen och nu skall jag väl ta del för bro, del för tydningar av breven.

Du frågar hur det skall bli i September. Ja, nog vare det bra roligt att ha dig här som sällskap nu, då det tycks bli varmt näder, men det är kanske klokt att jag får arbeta i ro denna månad. Jag har nämligen intet arbete åt dig. Om -

Kring 100 sidor finnas vackert maskin-
skrivna och på dem bör man icke ha-
sta mer arbete, förän det hela är färdigt
och skall revideras. De följande
100 sidorna håller jag på med. En del
finnas som kloss, en del bara i huvudet,
men de äro icke färdiga till renskriv-
ning. Så att det torde vara förnufligt
att jag arbetar ensam. Andra delens
innehåll skall nu planläggas, och det är
bäst att jag får arbeta i ensamhet nu detta.
Du skall få se, att jag hinner nog nått och
jämt att på det hela färdigt till nästa år.

Det är lösnut att icke få dig hit, men du
kanstke anade, att det skulle gå så, då du
tännde uppskjutandet av utgivandet.

Nu skall jag berätta om min resa.

Jag for på måndag kl. 10. Erik och jag
ensamma och vi hade vackert väder, allt
såg bra ut. Vi varo mittför Janatans stä-
ga så hördes ett skott. Det var en hjulring,
som sprang. Vi måste stanna och sätta in
resorring, men denna påstod Erik var
dålig, så han ködde nerväst och lång-
samt. I Deje sökte vi köpa en ring, men
det fanns ingen, vi måste ner till Karlstad.
När vi kommo dit upptäckte Erik,
att ännu en ring hade gått sönder, men
denna kunde lagas. Minst en timme
måste vi vänta på detta. Men så blevo
vi ju färdiga och fingo ge oss av igen.
Vägen gick över Kristinehamn 5 mil,
Karlstoga 3 mil. Degerfors 1¼ mil. Ölsboda
6 Rm. Jag kom icke fram förrän kl. 7

och hade rest 18 mil. Men det var inte för
gänt. De båda små seminarieföreståndarna
norma^o voro krya och treoliga att väcka och så
bodels de på ett så fint ställe, en verklig
gammal herrgård. Vi höll ju till i flygeln
och där var smält och tåmjät, men Fröken Anna
Yngströme hade lånat dem ett gäst rum i stora
byggningen, där jag fick bo. Hela Ölsbo
den Run västare kallas slott. Det var så många
ga fina terrasser, klippta häckar, pätteträd,
en sjö som gick runt om gården. Vidare
hade de en stor statvårning, en matsal
och en salong, som visar att stället är
anlagt på feod och ståt.

Hildur Djurberg och Sophie [?] Andersson

[28.8.1924]

Det bär sig icke naturligtvis, utan
Fröken Yngström skall nu anordna
ut och flytta till Stockholm, men kan
mer väl att bo där på samvårna. Det
var bra, att jag fick komma dit, men
den det ännu var väl hållet.

På tisdags fore vi ut för att se på
fina ställen i Karlskoga. Valåsen,
Bofors och prästgårdens jänte den
nya stoa, som har vuxit upp där
och som visla överflyglar Linné,
ja nästan både Kristinshamn och
Karlstad. Det var så nytt, så strålan-
de ny mål, så stort och brett till-

beskrifv. om dets hitna. Tack för att du ville komma.
Det kommer väl litet nya brev så annorlunda. - Kunde inte du
tycker det är bra så inte genny lämnat de gästa man i Stockholm.
På
alltid
Selma

taget, så fullt so grönska och blommor,
och glasverandor och balkonger med kras-
so. Det var väl vad man kallar en träd-
gårdstad. Inte en gammalt hus, mer än
den vackra rödmålade stoafröken.

Vid Bofors och Valöser hade de de
vackrigaste blommor. Adén skulle
ha sett dem. Vi voro också inne i
husen, men de voro inte imponerade.
säsou på Öskoba. På kvällen höll

Anna Yngström kaffeljudning. Det bodde
en familj Yngström i andra byggen och
så hade hon en gäst, ^{och} en trädgårdfröken,
så att nu fanns det gäst om folk där.

I går, onsdag reste jag hem igen. Och
nu hålla ringarna. -

Fröken är borta, så att jag är allse-
les ensam. Jag är ganska trött i huvu-
det av åkringen, men jag skulle säga dig